

MIRKO RAGUŽ

PUČKA ŠKOLA U JURJEVU

Mirko Raguž
Senj

UDK: 373.3/.4(497.13)(091) Jurjevo
Izvorni znanstveni članak
Ur.:1988-03-15

Na temelju dokumentacije i razgovora s mještanima autor je prikupio zanimljivu građu, koja se prvi put objavljuje. On opisuje prilike u Jurjevu i bližoj okolici te osnutak škole i razvoj prosvjete. Posebnu pažnju posvećuje školstvu između dva rata i školstvu poslije oslobođenja.

Povijesni dokumenti upućuju na zaključak da se senjsko Podgorje svojedobno nalazimo pod upravom Vojne krajine i da su njezine vlasti provodile germanizaciju, u čemu su imale neznatnih uspjeha. Osnovna politika te uprave bila je pridobivanje ljudi za sebe. Stoga je među ostalim povlasticama bila i politika opismenjavanja djece i omladine. U tu svrhu otvarali su škole diljem Krajine.

I

U cijelom Hrvatskom primorju godine 1770. nije bilo seoskih škola, a jezik kojim su Primorci govorili bio je različit. Carica Marija Terezija još je u to vrijeme upoznavala crkvene ljude i vlastelu da je potrebno otvarati škole po selima, jer da će opismenjavanjem prostoga puka s vremenom i njima biti bolje. Posebnom uredbom god. 1770. u cijeloj Austro-Ugarskoj razrađen je prijedlog prema kome su škole podijeljene na opće, trivijalne, realne i latinske škole.¹

Prema jednom popisu iz god. 1774. Jurjevo je imalo s okolnim područjem 2259 stanovnika.² Zbog velikog broja djece osjetila se potreba za otvaranjem jedne škole. Za Jurjevo je bio poseban događaj kada se god. 1775. otvorila trivijalna škola, koju su u početku po-

---

1. A. Cuvaj, Građa za povijest školstva, sv. I, Zagreb, 1910, str. 408-409.

2. Schematismus cleri diocesium Segnicusis et Modrusiensis seu Corbaviensis, Segniae, 1905, str. 50.

Sl. 35. — Blagdan Sv. Jurja — Patrona mjesta Sv. Juraj. Ispred dućana Jose Turine postavljen prigodni oltar. Od desna: Joso Turina — trgovac, Andrija Ban — svetojurski župnik, Božidar Abramić — učitelj i Mate Majer — ravnatelj Pučke škole u Sv. Jurju. Snimljeno 23. IV 1936.

hađali učenici u dva odjeljenja.³ Iste godine 11. svibnja Jurjevo je usput posjetio i car Josip II.

Školska zgrada bila je podignuta na istom mjestu gdje je danas zgrada osnovne škole, ali je bila mnogo skromnija jer je imala samo dvije učionice.

Nastava se držala u početku u lugarskom stanu. Zbog čestih bujica morala se često premještati.⁴ U njoj su radila dva učitelja za mjesečnu plaću od 20, odnosno 15 forinti. Po propisima školu su pohađali učenici od šeste godine života. I djevojčice su pohađale istu školu, ali su sjedile odvojeno od dječaka. Obuka se izvodila dvokratno, prije i poslije podne. A. Cuvaj u Svesku I. na strani 518. navodi da su između ostaloga na području Otočke pukovnije god. 1779. postojale trivialne škole u Perušiću, Buniću i Sv. Jurju. Tada je škola dobivala pisači paušal od 8 forinti, dok su katehetizaciju obavljali mjesni župnik i kapelan, a djeca su polazila u školu od sedme godine života.⁵

Na temelju skromnih školskih podataka zna se da su u to prvotno doba radile i opetovnice, obavezno svake nedjelje i blagdane. Te opetovnice spominju se u Jurjevu između dva rata. Poznato je da su mnogi ostajali bez osnovne naobrazbe. 1792. škola je prestala s radom i bila je zatvorena punih sedam godina. Razlozi za taj prekid nisu pouzdano poznati. Pretpostavlja se da je do prekida došlo zbog pomanjkanja učitelja, ali istodobno i

3. Senjski zbornik I, 1965. str. 49.

4. F. Bach: Otočenski regiments-geschichte, Karlstadt, 1855. str. 321.

5. A. Cuvaj, Građa za povijest školstva, sv. I, Zagreb, 1910, str. 518.

Sl. 36. — Nastavničko vijeće Osnovne škole u Jurjevu škol. god. 1963/64. Stoje od lijeva na desno: Marin Rukavina, Draga Rupčić, Gordana Tomljanović, Zlata Šamanić, Danica Tomljanović, Slavica Babić, Milan Babić. Sjede, od lijeva na desno: Anđela Orlić, Tereza Pulić, Vladimir Jurčenko, -direktor, Rajka Jurčenko i Radmila Babić.

zbog vodene bujice koja je 1792. uništila postojeću zgradu. Nastava se ponovno držala od godine 1799.

Kako je postojeća školska zgrada bila tijesna i skućena, god. 1843. počinje se graditi nova školska zgrada »uvrh sela«. ⁶ U toj zgradi nastava se drži sve do god. 1960, kada se ponovo na istom mjestu gdje je škola bila u početku gradi nova škola.

Nažalost nisu nam poznati prvi učitelji ove pučke škole. Tek god.. 1911. u sačuvanim školskim dokumentima stoji da su u školi radili Nikola Dujmović i Mileva Prpić. Pretpostavlja se da su oni i ranije došli u Jurjevo. U ovu školu došao je kao pripravnik i učitelj Mate Majer god. 1907. ⁷ Zbog svoga dugogodišnjeg rada i djelovanja kao učitelj Majer je u ovom kraju ostavio dubok pečat, posebno u vrijeme obavljanja nadzorničke dužnosti. Dugi niz godina s njim su radili Marija Sabljak i Božidar Abramić. Uz nastavu je Mate Majer obavljao i niz drugih dužnosti u mjestu i općini. Tako stoji u jednom zapisu da je ovaj učitelj bio predsjednik sreskog društva učitelja za srezove Senj i Brinje i da ih je 1934. godine zastupao na izvanrednoj skupštini Jugoslavenskog učiteljskog udruženja, koja se održala 4. ožujka 1934. u Beogradu. U punomoći, što ju je od svog udruženja dobio stoji slijedeće: »Ovom Punomoći ovlašćuje se društveni predsjednik po svom nahođe-

6. Zgrada bivše pučke škole izgrađene 1843. danas se nalazi u vlasništvu SIZ-a za stanovanje Skupštine općine Senj. U njoj danas stanuju dvije obitelji: Zora Nekić i Marica Škratić, s kućnim brojem 125.

7. MATE MAJER (1885-1950.) je rodom iz Švice u Lici. Nakon završetka učiteljske škole privremeno je imenovan 12. travnja 1907. godine učiteljem u Jurjevu. Prisegu je položio 6. svibnja iste godine, a definitivno imenovan za učitelja 1910. godine. Tako počinje dugo učiteljevanje ovog vrsnog prosvjetnog radnika koje je trajalo sve do umirovljenja. Jedno vrijeme je radio kao školski nadzornik, a samo nakratko kao učitelj službovao u Krasnu, Oltarima i Sušnju kraj Karlobaga. Mještani o njemu pričaju s poštovanjem, a njegovi ga učenici pamte kao stroga, ali vrlo pravednog učitelja.

*Sl. 37.
Mate Majer, dugogodišnji učitelj i ravnatelj Pučke škole u Sv. Jurju, vrijedan i u narodu obljubljen prosvjetni radnik.
Snimak iz 1931.*

nju i razumijevanju neograničeno prisustvuje glasanju i ostalim diskusijama prigodom skupštinskog zasjedanja.«

U jednom izvještaju iz godine 1931/32. stoji da je škola u Jurjevu raspolagala sa 157 knjiga za nastavnike, a za đake sa 677 primjeraka. U toj školskoj godini bio je u prvom razredu 21 đak, u drugom ih je bilo 17, trećem 23, četvrtom 11, petom 6 i u šestom razredu 3 đaka. Ukupno je te godine pohađao školu 81 učenik. Da su Marija Sabljak i Mate

Sl. 38.

Učenici I. razreda Pučke škole u Sv. Jurju škol. god. 1935/36. za vrijeme toplog obroka. Prema evidenciji iz imenika: Juraj Anič, Franciska Babić, Marija Babić, Ivan Glavaš, Milan Glavaš, Vinko Lenac, Ivan Miškulin, Josip Nekić, Petar Nekić, Ivan Rogić, Ivan Rukavina, Milan Rukavina, Josip Samardžija, Mate Samardžija, Vladimir Stanić, Milan Veljačić, Milan Vukelić, Josip Vrban, Milan Žarković. Stoje: Božidar Abramić – učitelj Mate Majer – ravnatelj škole (desno).

Majer bili vrlo strogi učitelji, govori i podatak da je te godine na kraju upućeno na ponavljanje razreda 13 učenika. S odličnom su ocjenom ocijenjena samo dva učenika, vrlodobrih je bilo devet učenika, a dobrih pedeset i šest učenika.

U vrijeme prvoga svjetskog rata na cijelom ovom području osjeća se velika nesigurnost a uz to vlada i glad, što je znatnije utjecalo i na redovito pohađanje nastave. To je bilo i u vremenu između dva rata. Nastava se nije prekidala za prvoga svjetskog rata, ali dolazak

djece iz okolnih sela Planikovca, Duboke, Žrnovnice i Smokvice bio je i te kako otežan baš tim ratnim prilikama.

Između dva rata radili su još Vilma Ostojić i Ružica Firolestin. U vrijeme drugoga svjetskog rata škola nije prekidala rad. U onim najtežim ratnim godinama na ovoj su školi radili Ljudevit Fuchs, Dragica Vukelić i Josipa Babić.⁸

II

Jurjevo je oslobođeno 8. travnja god. 1945, a već 24. svibnja iste godine na dužnost učitelja u školi stupaju Mate Majer i Marica Moćan. U izvještaju Državne narodne škole Sveti Juraj Prosvjetnom odjelu kotarskoga narodnooslobodilačkog odbora u Senju, br. 1 od 24. svibnja 1945. stoji da su spomenuti učitelji stupili na dužnost i počeli s radom. U srpnju iste godine pri ovoj školi formiran je prosvjetni aktiv od 9 članova. U nj su ušli Krsto Vukelić, pročelnik prosvjetnog odjela, Mate Majer, učitelj (upravitelj škole), Ivan Rogić, član NOO, Đura Gulišija, predstavnik JNOF, Katica Stojan, predstavnik AFŽ-a Ana Popović, predstavnik USAOH-a, Joso Rukavina, Mila Lukanović i Lovre Skorup kao članovi-predstavnici roditelja.⁹ Ovaj prosvjetni aktiv imao je zadaću da upravlja prosvjetnim radom i pazi da se odgojno-obrazovni rad izvodi u duhu narodnooslobodilačkog pokreta. Te prve godine poslije oslobođenja zemlje upisano je 55 učenika u sva četiri razreda.

Razno pustošenje nije poštedjelo ni školske zgrade. Jurjevačku školu zajedno s inventarom uništila je njemačka vojska, koja se tokom čitave 1944. god. nalazila u njoj. Stoga se u tim prvim poratnim danima radilo na tome da se osiguraju osnovni uvjeti za rad. Uz redovitu nastavu organizirana je tečajna nastava za djecu od 9 do 14 godina života koja u toku rata nisu pohađala školu. Također su odmah organizirani i analfabetski tečajevi za nepismene osobe starije do 14 godina. Poratne godine bile su opterećene brojnim teškoćama, među kojima i pomanjkanjem prosvjetnog kadra. Mnogo je djece trebalo pohađati školu, zahtijevalo se da svi idu u školu. 30. kolovoza 1946. izašao je Zakon o sedmogodišnjem obvezatnom općem obrazovanju, a 1950. Zakon o obvezatnom osmogodišnjem obrazovanju. Budući da je bilo malo učitelja, osmogodišnja škola uvodi na selima prijelazni tip šestogodišnje škole (4+2) Tako je već i Jurjevo 1950. dobilo mogućnost da otvori jedan stariji razred. U školskoj spomenici stoji da je školske god. 1950/51. radila škola s pet razreda, a učitelji su bili Helena Vanjevac i Ante Ribarić¹⁰ Već slijedeće školske godine njih zamjenjuju Radmila Tomić i Ivan Slanec, koji rade sa 79 učenika u pet razreda. te su godine djeca iz Hrmatina dolazila na nastavu u Jurjevo, jer su Hrmatine ostale bez učitelja. Broj polaznika svake je godine bio približno jednak. To je vrijeme karakteristično po mnogočemu, pa i po tome što su roditelji malo brinuli o odgojnim problemima svoje djece. Polazak je bio godinama neredovit, uslijed čega nastaju problemi obrazovne naravi. A bilo je teškoća i oko polaska učenika u starije razrede. Roditelji su djecu nerado slali u školu ostavljajući ih radije kod kuće da obavljaju svakodnevne poslove oko svojih domova. Školske god. 1952/53. umjesto Ivana Slaneca dolazi Lidvina Rivoseki, a godinu dana kasnije u školi rade Mara Ercegović i Draga Miškulin, koje u dvokratnoj na-

8. U Područnoj školi »V. Novak« u Jurjevu nalazi se najstariji sačuvani pisani dokument, Glavni imenik učenika, u kome su sačuvana imena učitelja od 1911-1945.

9. Školski arhiv raspoložbe dokumentom od 15. srpnja 1945. u kome se nalazi popis prvih članova prosvjetnog aktiva formiranog u Jurjevu odmah nakon svršetka drugoga svjetskog rata.

10. Školska spomenica bogata je brojnim podacima iz školskog života i rada od 1955. pa sve do danas.

stavi u šest razreda imaju 70 učenika. Nešto kasnije iste godine dolazi Ljubina Ranić, četiri godine kasnije na školi sa šest razreda rade ovi učitelji: Draga Miškulin, Marija Špoljar, Đura Gulišija i Todor Vučinić.

Većina škola na senjskom području u to vrijeme prerasta u osmorazredne škole, pa tako i ova u Jurjevu. Stručnog kadra i dalje je bilo malo, osobito za starije razrede, pa se velik broj učitelja upućivao na doškolovanje putem izvanrednih dvogodišnjih studija na pedagoškim akademijama.

Spomenuti nedostatak kadrova u malim područnim školama i broj polaznika upućivali su na razmišljanje o prvoj reorganizaciji osnovnog školstva na području općine Senj. Tako god. 1959. školske vlasti otpočinju aktivnosti na reorganizaciji škola. Već u to vrijeme imamo pojavu da se neke škole zbog malog broja đaka zatvaraju. Jurjevačka osnovna škola prerasta u centralnu školu, tako da već školske god. 1959/60. stariji razredi iz Oltara, Lukova, Starigrada, Bilopolja i Hrnotina putuju u Jurjevo. Dosadašnje škole u ovim mjestima, koje su samostalno djelovale, postaju područna odjeljenja centralne škole. Škola u Brisnicama upravo se te godine zatvara. U Oltarima i dalje ostaje peti i šesti razred zbog pomanjkanja učioničkog prostora u centralnoj školi. Tu novu reorganizaciju nije bilo lako provesti odmah po dogovoru. Tome je bilo mnogo otpora, posebno među roditeljima, koji su nerado slali djecu u nekoliko kilometara udaljeno Jurjevo. Bili su to opravdani razlozi, ali se nisu mogli nikako uvažiti. Stvarnost je bila drukčija. S vremenom su i roditelji uvidjeli da je jedini izlaz u reorganizaciji postojećih škola.

Te prve godine u novointegriranoj školi u Jurjevo za direktora dolazi iz Alana nastavnik Vladimir Jurčenko¹¹, a dotadašnja upraviteljica škole u Jurjevu Dragica Rupčić prelazi u razrednu nastavu. Nastava se dosad izvodi u vrlo teškim uvjetima, a i adaptacija djece iz područnih škola vrši se usporeno. Nastava se izvodi na tri mjesta, u tri zgrade staroj školskoj zgradi »uvrh sela«, u kinodvorani i u zgradi bivše žandamerijske stanice-kasarne.

I taj prostor bio je premalen za svu djecu pa je jedno odjeljenje radilo u zgradi vatrogasnog doma. Uza sve ovo još su i manjkala didaktična sredstva i pomagala. Bilo je teškoća i s nastavnim kadrom, koji se teško snalazio u ovakvim uvjetima rada.

Usprkos svim ovim poteškoćama već prvih godina radnici ove škole počinju bilježiti zapažene rezultate u odgoju i obrazovanju.

Vladimir Jurčenko, poznati ljubitelj prirode i životinja, osniva sa svojim učenicima učeničku zadrugu pod nazivom »Artinka«. Zadruga se bavi uzgojem fazana. Uz pomoć radnika Šumskog gospodarstva oni uspijevaju, punih pet godina jedini u Republici uzgajati fazane. Slijedeće dvije godine protječu u akciji oko gradnje školske zgrade i igrališta. Tako su god. 1962. svi na jednom mjestu pa uspješnije realiziraju odgojno-obrazovne zadatke. Ova škola postaje osobito aktivna u izvanškolskim aktivnostima, koja se najviše zapažaju u manifestacijama i obilježavanju određenih datuma iz naše novije povijesti.

Svi školski podaci iz ovog vremena govore da se broj učenika iz godine u godinu smanjuje. To je vrijeme intenzivnog odlaska mlađih ljudi iz ovog područja u veće gradske

11. Vladimir Jurčenko rođen je 1930. u Karlovcu, djetinjstvo je proveo u Virju a učiteljsku školu završio u Križevcima. Prvo učiteljsko radno mjesto bilo mu je Hrženica kraj Ludbrega, zatim Pula i Senj. Nakon dolaska u senjski kraj prvo radi u Dušikravi, zatim odlazi u Alan, a onda u Jurjevo, u kome provodi sve preostale godine nastavičkog rada. Na čelu jurjevačke škole bio je punih 20 godina i za to vrijeme vrlo je aktivan i predano angažiran u kulturnom i prosvjetnom radu. Dobitnik je između ostaloga i republičke nagrade »I. Filipović«, ljubitelj je i svestran poznavalac životinja. Još kao đak osnovne škole isticao se u likovnom istraživanju pa je tu sklonost i sposobnost dugo nosio i u slobodno vrijeme dugo prenosio na platno. Tako su nastale njegove slike kojima se javnosti predstavio u nekoliko samostalnih izložaba. I piše. Objavio je tri zbirke pjesama: »Srce darovano planini«, »Neka mi brda sude«, »Divlje proljeće«. U prijevremnu mirovinu otišao je 1986. Danas živi u Jurjevu.

centre, što je posljedica poslijeratne politike koja je poticala napuštanje sela i težačkog života u podgorskim selima. Mali broj đaka u školama opet postaje uzrokom druge reorganizacije školske mreže na području općine Senj. Zatvaraju se škole u Starigradu god. 1967, u Bilopolju 1968, u Lukovu 1968, u Hrmotinama 1971. i tako redom. Zatvaranjem ovih škola prosvjetne su se prilike u ovim selima mijenjale, ali na štetu prosvjetnih radnika i prosvjetnog djelovanja uopće. Smanjuje se broj đaka u centralnoj školi u Jurjevu. To je sve utjecalo da se pristupi novoj organizaciji školske mreže. Na temelju zajedničkoga dogovora s prosvjetnim radnicima, održanog 13. studenoga 1967, u Senju, određeno je da posebna komisija učini prijedlog buduće mreže osnovnih škola. U komisiju su ušli predsjednik Savjeta za prosvjetu, predsjednik Zajednice obrazovanja, prosvjetni savjetnik za opći razvoj i referent za prosvjetu općine.¹²

Evo kako je izgledalo stanje po školama u pogledu broja đaka, u usporedbi školske godine 1961/62. i 1967/68.

Školske god.	Senj	Jurjevo	Krasno	Vratnik	Krivi Put	Jablanac
1961/62.	605	367	191	234	242	234
1967/68.	704	306	153	129		161

Komisija je predlagala suvremeniju organizaciju koja bi bila u skladu sa Zakonom o osnovnoj školi kao i racionalnije trošenje financijskih sredstava za održavanje škola na terenu, i to tako da se na cijeloj općini formiraju samo dvije centralne škole: senjskoj, kojoj bi bile pripojene škole u Vratniku, Krivom Putu i jurjevska kojoj bi bile pripojene škole u Krasnu i Jablancu. Ovaj prijedlog nije prošao na referendumu 1968. pa je Sabor općine u ponovnom postupku dao prijedlog da se sve škole integriraju u jednu sa sjedištem u Senju. Tako je školske godine 1968/69. Osnovna škola »V. Novak« Jurjevo postala područna škola. To zajedništvo trajalo je, na žalost, samo godinu dana.

Već slijedeće školske godine jurjevska škola postaje centralna osnovna škola s područnim školama u Jablancu, Krasnu, Krivom Putu i Vratniku.

S tako razbacanim područnim školama Osnovna škola »V. Novak« Jurjevo djeluje još punih osam godina. U tom vremenu osobito ova škola bilježi brojne rezultate na natjecanjima širom naše Republike. Nekoliko puta zaredom njihovi učenici idu na republičke susrete dramskorecitatorskih grupa i zauzimaju istaknuta mjesta, jednom su čak predstavljali našu Republiku na saveznom nivou¹³. Isto su tako dostojno obilježili 200. obljetnicu škole, čiji je pokrovitelj bio poznati hrvatski književnik Jure Kaštelan. Tako radi i djeluje ova kulturna i prosvjetna ustanova sve do treće reorganizacije osnovnih škola u senjskoj općini god. 1978. Od tada škola »V. Novak« Jurjevo postaje područna škola Osnovne škole »S. S. Kranjčević« Senj.

12. Prijedlog druge reorganizacije mreže osnovnih škola na području općine Senj načinjen je 17. studenoga 1967. u sastavu članova komisije: Ivan Miočević, Ivan Kovačević, Ante Padan i Mira Stipančić.

13. Školska spomenica raspolaže s bogatim podacima o sudjelovanju djece ove škole u različitim natjecanjima uz ilustraciju slika, novinskih članaka i osobnih dojмова.

BROJNO STANJE UČENIKA, NASTAVNIKA, ODJELJENJA

Škol. god.	Broj djece	Broj nastav.	Broj odjelj.	1955/56.	1956/57.	1957/58.	1958/59.	1959/60.	1960/61.	1961/62.	1962/63.	1963/64.	1964/65.	1965/66.	1966/67.	1967/68.
1945/46.	55	2	2	71	70	74	85	200	192	197	195	203	210	188	182	216
1946/47.	59	2	2	2	2	3	4	8	8	8	8	10	9	9	9	10
1947/48.	63	2	2	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1948/49.	69	2	2	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1949/50.	72	2	2	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1950/51.	75	2	3	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1951/52.	79	2	3	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1952/53.	68	2	3	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1953/54.	69	2	3	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8
1954/55.	70	2	3	3	3	3	3	8	8	8	8	8	8	8	8	8

UČITELJI KOJI SU RADILI U OSNOVNOJ ŠKOLI U JURJEVU OD GODINE 1911-1980.

1. Nikola Dujmović	1911-1920.	24. Todor Vučinić	1958-1959.
2. Mileva Prpić	1911-1920.	25. Danica Tomljanović	1959-1966.
3. Marija Sabljak	1920-1933.	26. Vladimir Jurčenko	1959-1978.
4. Mate Majer	1921-1940.	27. Katica Burić	1959-1959.
5. Božidar Abramić	1933-1938.	28. Vladimir Pavelić	1959-1961.
6. Vilma Ostojić	1938-1940.	29. Tereza Pulić	1961-
7. Ružica Firolentin	1940-1941.	30. Zdenka Pađen	1960-1961.
8. Ljudevit Fuks	1941-1944.	31. Radmila Juričić	1961-1979.
9. Josipa Babić	1941-1944.	32. Marija Trbović	1961-1962.
10. Dragica Vukelić	1944-1947.	33. Žarko Trbović	1961-1962.
11. Mate Majer	1944-1947..	34. Gordana Tomljanović	1961-1965.
12. Marica Močan	1945-1947.	35. Zlata Šamanić	1961-1965.
13. Srećko Lopac	1947-1949.	36. Anđela Orlić	1960-1972.
14. Dragica Turina	1949-1950.	37. Slavica Babić	1963-1981.
15. Ante Ribarić	1950-1951.	38. Milan Babić	1963-
16. Ivan Slanec	1951-1953.	39. Božena Šipić	1965-
17. Radmila Tomić	1951-1956.	40. Ljubica Filipović	1966-
18. Lidvina Rivoseki	1953-1956.	41. Marija Škrgatić	1969-
19. Mara Ercegović	1956-1957.	42. Ante Stjepić	1969-1976.
20. Draga Miškulin	1956-1988.	43. Blaženka Šegota	1969-1976.
21. Ljubica Ranić	1957-1958.	44. Janica Šikić	1973-1974.
22. Marija Špoljar	1958-1959.	45. Bosiljka Rukavina	1974-1976.
23. Đura Galesija	1958-1959.	46. Olga Tomljanović	1967-1976.
		47. Narcisa Dulčić	1976-1980.
		48. Marija Miroš	1976-1978.
		49. Nada Filipović	1978-1980.
		50. Simeonka Klepac	1979-1980.
		51. Josipa Tomljanović	1980-1980.

BROJ UČENIKA U PODRUČNIM ŠKOLAMA OSNOVNE ŠKOLE »V. NOVAK« JURJEVO

Škol. god.	HRMOTINE	STARIGRAD	BILOPOLJE	OLTARI	LUKOVO
1960/61.	12	19	37	91	20
1961/62.	15	11	30	95	18
1962/63.	13	12	27	83	21
1963/64.	12	10	22	67	17
1964/65.	14	11	18	62	18
1965/66.	15	9	16	51	19
1966/67.	14	5	17	46	15
1967/68.	12	—	17	39	9
1968/69.	9	—	—	31	—
1969/70.	8	—	—	25	—
1970/71.	6	—	—	23	—
1971/72.	—	—	—	22	—
1972/73.	—	—	—	19	—
1973/74.	—	—	—	15	—
1974/75.	—	—	—	12	—
1975/76.	—	—	—	9	—
1976/77.	—	—	—	7	—

Zusammenfassung

Der Autor dieses Artikels beschrieb die Geschichte der Volksschule in Jurjevo. Der Anfang dieser Schule ist mit einer Verordnung der Kaiserin Maria Theresia, wie auch mit der Organisation des Unterrichtes in der Militärgrenze gebunden, da Jurjevo und das ganze Senjor Vorgebirge zu dieser Zeit unter der Verwaltung der Militärgrenze stand.

Die sogenannte Trivialschule wurde in Jurjevo 1775 errichtet und hatte zuerst nur zwei Abteilungen. Mit den Veränderungen der politischen Umstände, veränderte sich die Charakteristik des Schulwesens, und der Autor schildert die wesentlichen Momente der Geschichte der Jurjever Schule. Sein Interesse ist dieser Schule nach dem zweiten Weltkrieg besonders gewidmet. Er beschreibt ihre Tätigkeit aufgrund der zahlreichen Dokumente und gibt die Daten über die Zahl der Schüler, der Lehrer und der Abteilungen vom 1945 bis 1968, wie such das Verzeichnis der Jurjever Lehrer vom 1911 bis 1980.